

Meditatie

***Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?* (Matth. 27: 46b)**

Verlaten. Dat is misschien wel het ergste dat je als mens kan overkomen. Dat je niemand hebt in het leven die je helpt. Dat je moederziel alleen bent achtergebleven. Ooit overkwam het mij als klein kind dat ik in een winkel mijn ouders kwijtraakte. Gelukkig heeft dat niet lang geduurd want er waren snel mensen die op mij af kwamen en binnen de kortste keren werd mijn naam via de intercom omgeroepen en kwam mijn moeder aangesnel om mij op te halen. Maar het nare gevoel als je je vader of moeder kwijt bent heb ik nog lang gevoeld. Het gevoel dat je helemaal alleen bent. Dat er niemand is die je kan helpen.

Nog veel erger dan wat ons als mensen kan overkomen is de Here Jezus overkomen. Hij schreeuwt het uit aan het kruis. Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? Jezus tast hier in het duister. Nadat Hij gevangen genomen is, wordt Hij aan het kruis geslagen. Geen engelen of geen Vader in de hemel die Hem redt. En dan opeens trekt er midden op de dag een duisternis over het land. Drie uur lang. Van twaalf uur tot drie uur. Waarom? Omdat Jezus werd overgeleverd aan de macht van de duisternis. Jezus weet dat als het licht zich terugtrekt ook zijn Vader in de hemel dat doet. Dat is het ergste wat Hem kan overkomen. Van God en van mensen verlaten te zijn. Dat maakt het lijden zo zwaar. Dat zijn Vader in de hemel Hem losliet.

En toch is het geen wanhoopskreet van Jezus. Want als Jezus het uitroept: Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?, dan citeert Hij de woorden van Psalm 22 waar David diezelfde woorden uitspreekt. David die door zijn vijanden wordt achtervolgd. Hij is in grote nood. Maar weet u wat nu zo mooi is in deze Psalm 22? Dat het niet blijft bij deze vraag, maar dat er verderop in deze Psalm staat: U

geeft mij antwoord. En dat er dan een loflied volgt. Een loflied op de redding van David. Zijn schreeuw wordt tot een loflied. Het blijft niet bij de klacht, maar er is een keerpunt.

De Here Jezus citeert deze Psalm van David. Hij roept het met David uit: Waarom hebt Gij mij verlaten? , maar Hij blijft zijn Vader vertrouwen. Zelfs in de diepste duisternis. Hij blijft geloven dat het weer licht zal worden. En dat is ook gebeurd. Na drie uur verdween de duisternis. Het lichaam van Jezus werd van het kruis afgehaald en in het graf gelegd, maar na drie dagen stond Hij weer op uit de dood. Jezus leeft en wij met Hem! En door het geloof in Hem mogen wij het weten dat God ons nooit zal verlaten.

Aan die woorden mogen wij denken als wij ons soms verlaten en eenzaam voelen. Misschien wel in deze tijd van het coronavirus. Als wij het gevoel hebben in het donker te leven. Als het lijkt alsof God ver weg is en onbereikbaar, hoe hard wij ook bidden. Dan is de goede boodschap van de goede vrijdag en Pasen dat God ons niet zal verlaten maar dat Hij voor altijd bij ons wil zijn. Daarom gaf Hij zijn enige Zoon.

Waarom? Het is een vraag voor veel mensen. Waarom is er zoveel ellende op de wereld? Waarom zijn er oorlogen, rampen en aardbevingen? Hoe zal het aflopen met de uitbraak van het virus? Waarom overkomt ons dit? Waarom lijden mensen honger of zijn op de vlucht? Waarom moest ik mijn man, vrouw, mijn kind missen? Waarom moet ik leven met ziekte, zorg of pijn? Gemeente, de waarom vraag is een vraag die de Here Jezus zelf ook stelt. Je zou denken dat als er één is die een antwoord weet op deze vraag dat Hij dat zelf wel is. Maar wie dat denkt, vergist zich. Dat Hij moest sterven aan het kruis, dat wist Hij. Daarvoor was Hij gekomen naar deze wereld. Maar waarom die verlatenheid van God? Dat was voor Jezus ook een vraag. Niemand van ons kan op die vraag een antwoord geven. Maar één ding mogen wij wel weten. Al zijn wij

nog zo alleen, echt van Góð verlaten hoeven
wij nooit te zijn. Hij is erbij. En wie daaraan
denkt, kan ook zonder antwoord verder!

H.E.J. van der Laan